

TKP'nin SESİ:

8.4.76 Perşembe: 9¹⁰ Ya

S.D. Bu yayınlamamızda "Çin'de patlama" başlıklı yorumumuzu, Türk-İş'in 10. kongresiyle ilgili yazımızı, "Mısırda Sadatların tuttuğu yol" başlıklı politik notumuzu ve TKP MK organı "Atılım" in Nisan sayısında gazetesinde ~~deneyiş~~ yer alan "Yaşarın işçi köylü birliği" başlıklı yazıyı dinliyeceksiniz:

Burası TKP'nin Sesi! Önce Çinde patlama" başlıklı yorumu veriyoruz.

ÇİNDE PATLAMA

Pekinin göbeğinde, Tyananmen-Gök kapısı alanında ^Maoya karşı, maocu-
luğun serüvenci politikasına ^{karşı} ~~xx~~, Marksizm-Leninizm ² ~~düşman~~ ^{ye} ideolojisi-
~~ne~~ karşı büyük gösteriler oldu. Dünya haber ajansları bugünlerde bu
olayın üzerinde duruyor.

800 milyonluk Çin içinden kaynıyor. Gök kapısı alanında ne oldu ?
Halk toplandı. İşçiler çıktı konuştu. Devrim için can verenlerin anıtı
önünde onbinlerce halk birden haykırdı: "Gerçek bir ^Marksizm-Leninizm
için savaş günün savaşıdır" dediler ~~xxx~~ Dağıtılan bildirilerde, ^Mao kliği-
nin Çini yıkıma sürüklediği, sosyalist ülkeler topluluğundan kopardığı,
ulusal kurtuluş savaşlarına düşman bir duruma getirdiği, bu serüvenci
politikanın da Çini uluslararası alanda politik bakımdan yalıtla ^{mağa}
dığı belirtildi.

Koca meydanı hınca-ⁿhiç dolduran onbinlerce kişi, partinin derebey kafalılardan temizlenmesini, Maonun ^{ke}karısının başını çektiği kariyerist ve revizyonist kliğin parti yönetiminden atılmasını istedi.

Bu olay Çin'in yeni ve daha büyük patlamalar eşiğinde olduğunun habercisidir. Gerçekten de 800 milyonluk Çin bugün bunalımlar içinde kıvrılmaktadır. Çinde açlık vardır, sefalet vardır. Maonun "kültür" devrimi ve üstün devlet şövenizmi politikası tamamiyle iflâs etmiştir. Mao ^{güçleriyle}cular emperyalizmin en gerici, NATO ~~savunma güçleriyle~~, faşistlerle, Afrikadaki ırkçılarla işbirliği ^{kurdular}yaptılar. Halkların ulusal-kurtuluş savaşlarını arkadan vurmaya kalkıştılar, karşı -devrimcilik yaptılar. Ama Çin-hindide olduğu gibi Angolada da bozguna uğradılar, Türkiyede de, dünyanın her yerinde, kendi ülkelerinde de bozguna uğrayacaklardır. ~~Nitekim~~ Maonun ayakları altındaki toprak kaymaya başlamıştır. Emperyalist çevrelerin, NATO'cuların, soğuk harp taraftarlarının telaşı bundandır.

Çinde olduğu gibi Türkiye'de de maocuların ayakları altındaki toprak kayıyor. ~~Halk~~ ^{Emekçi} arasında, ilerici devrimci güçler arasında maocuların polisle, faşist komandolarla işbirliğine, gerici, şövenist akımlarla, NATO'cularla kucaklaşmalarına karşı tepkiler yoğunlaşıyor. Bozgunculukları, ajan -provakatörlükleri iyice açığa çıkan maocular artık eskisi gibi işçi grevlerini, gösteri ve yürüyüşleri ^{engelleme} ~~sahte etme~~ cesaretini bulamıyorlar. İşçi sınıfının, ilerici, devrimci güçlerin gelişen savaş birliği karşısında tutunamıyorlar, devrimci süreçten yalıtılıyorlar.

Pekindeki patlamalar, dünya devrim sürecinin sürekli geliştiğini, sosyalist hareketin güçlendiğini, bu gelişmelerin hiç bir yerde, hiç bir biçimde durdurulamıyacağını, halkların barış, demokrasi ve sosyalizm için verilen savaşlarının üstün geleceğini bir kez daha gösteriyor.

Mao kligi Gök kapısı alanında ~~da~~ büyük gösteriyi süngü gücüyle, kanla, ateşle bastırmaya yeltendi. ^{Orduyu}, polisi halkın üzerine sürdü, alanı kanlara boyadı. Ama Mao ^{ya} kligix karşı gelişen gösterilerin önüne geçemedi. Gerçek ^{III} arksizm-^{II}eninizm ilkeleri çizgisinde bir politika izlenmesi istekli gösteriler bütün Çine dalga dalga yayılıyor. Bu olay bir daha göstermiştir ki, Sovyetler Birliği, sosyalist ülkelerin topluluğu ^{nun} ~~dünyada barışın ve güvenliğin barışla~~ ^{barış} savunuyor. Barış politikası emperyalizmi, maoculuğu temellerinden sarsıyor. Barış politikası ekmek, özgürlük, ^{demokrasi} genlik demektir. Dünya halklarının, bu gerçekleri gördükçe sosyalizme, sosyalist ülkeler topluluğuna karşı güveni, saygısı günden güne artıyor. Ankaradaki gerici, halk düşmanı hükümet dünyadaki bu olumlu gelişmelerin karşısında yer alıyor. Emperyalistler N ADO'culara daha sıkı bağlanıyor. Topraklarımızı ^Vashington harpçilere kiralıyor, ölü SENTO'ları canlandırmaya çalışıyor, bölgemizde

barışı, güvenliği engelliyor, yeni bir harp ocağı tutuşturmak için silahlanma yarışını körüklüyor. Türkiye komünist Partisi ulusal birliği parçalayan macoculara karşı savaşı emeperyalizme , NATO'ya, saldırı üslerine, işbirlikçi burjuvaziye, onun halkımıza dayattığı gerici, faşist karması hükümete karşı verilen ulusal bağımsızlık, ve kurtuluş savaşından ayırmamıştır. Halkımız bu savaşı sonuna kadar götürmek, kazanmak zorundadır. Başkaca çıkar yol yoktur.

TKP'nin Sesi:

8.4.1976 Nec.

Mısır'da:

Sadatların tuttuğu yol:

S.D., Bugün dünya kamuoyunu olduğu kadar, Türkiye Kamuoyunu da çok yakından ilgilendiren sorunlardan biri de, Mısır'daki son gelişmelerdir. Son zamanlarda Mısır yöneticilerinin, özellikle ~~Cumhurbaşkanı~~ ^{Cumhurbaşkanı} Sadat ve çevresinin dış politikasında Sovyetler Birliğine karşı dostça olmayan bir tutumun giderek ağırlık kazandığı artık bir sır olmaktan çıkmıştır. Bilindiği gibi, Enver Sadat'ın teklifi üzerine Mısır Halk Meclisi, 1971'de imzalanan Sovyet-Mısır dostluk ve karşılıklı yardımlaşma anlaşmasını tek taraflı olarak ~~bu~~ yürürlükten kaldırdı, bozdu. Bu, Mısır yöneticilerinin anti-sov-yetizme dönüşen dış politikasının doruk noktası oldu.

Aslında bu, Mısır büyük burjuvazisinin, büyük toprak sahiple-

ve Nasır'ın ölümünden sonra büyük vurgunlar, spekülasyonlar, karaborsacılık ve çeşitli dolaplar ^{la} sayesinde ^{la} palazlanan yeni bir komprador burjuvazinin Sadatlar eliyle içte uyguladığı gerici politikamın dış politikaya bir yansımasıdır.

Bugün Mısırdaki olup bitenler Türkiye komünistleri, ilerici ve yurtsever güçler için yeni bir şey değildir. Çünkü Sadatların bugün Mısırdaki yaptıklarını İnönüler, Bayarlar, Menderesler bundan 30-40 yıl önce Türkiyede yapmışlardır. ^{Bugünkü Demireller de onlardan} İşbirlikçi burjuvazinin, azıllı ^{Solundan yürüyor.} gericiilerin bugünkü hükümeti aynı şeyleri yapmıyor mu?

Mısırdaki olup bitenleri daha iyi anlayabilmek, Mısır dış politikasındaki yüzseksen derecelik değişikliğin gerçek nedenlerini görebilmek ve Mısır-Amerika Birleşik Devletleri yakınlaşmasının Mısır halkına, Arap dünyasına ve kurtuluş hareketine neler kaybettiğini görebilmek için Mısırın yakın tarihine bir göz atmak

gerek. Mısırda 1952 devriminden sonra Cumhurbaşkanı Cemal Abdül Nasır, politik bağımsızlığın ekonomik ve sosyal alanlarda yapılacak köklü dönüşümlerle pekiştirilmesi prensiplerini, bağımsız ve barışçı dış politika ilkelerini getirdi. ~~Bu~~ 1962 yılında Mısırda ekonomik kalkınmayla ilgili ~~xxx~~ geniş bir plan hazırlandı. Derebeylik kalıntıları ortadan kaldırmayı, büyük toprak sahiplerinin arazilerinin fellahlara, yani topraksız köylüye dağıtılmasını amaçlıyan bir toprak reformu programı hazırlandı. Sovyetler Birliğinin, öteki sosyalist ülkelerin kardeşçe yardımlarıyla büyük işletmeler, Barajlar, metalurji kombinaları kuruldu. Bu, Mısırda güçlü bir devlet sektörünün temelini oluşturdu.

Böylesi bir politika, en başta büyük toprak sahipleri ve emperyalist tekellerle işbirliği yapan sermaye çevrelerini telaşlandırdı. Bu çevreler her fırsatta Nasırın uyguladığı bu politikayı engellemeğe çalıştılar. ye

Nasır'ın ölümü ve İsrail'in saldırısının doğurduğu bazı güçlükler ^{Real Faruk} ~~toratlar~~ ^{toratlarının} eski Farukçuların, işbirlikçi burjuvazinin işine yaradı. Sadat ve çevresi bir yandan Mısır devriminin kazanımlarını teker teker yoketmeye, vurgunculara her türlü soygun ^{olakları} ~~inşaatları~~ yaratmaya, kralcılarını politik ^{alana} ~~sahneye~~ çıkarmaya başladı. Öte yandan da Sovyet-Mısır dostluğuna çamur atmaya başlayan gerici basına yeşil ışık ^{tuttu} ~~yakıp~~ Sovyetler Birliğine karşı Mısırdaki bir kamuoyu oluşturmaya çalıştı.

Sovyet-Mısır dostluk anlaşmasının tek taraflı bozulmasından ~~bir hafta önce~~ bir hafta önce "Niyork-Tayms" gazetesi "Mısır Batının yörelerinde yer alıyor" diye yazdı. Böyle bir yöreğe girince elbette Sadat ve çevresinin kılıbisi Vaşington olacaktı. İsrail işgali altında bulunan topraklarda inliyen arapların feryatlarına kulaklarını tıkayıp arap davasına ihanet edecekti. Sovyetler Birliğinin dostça yardımlarını ^{inşaat} ~~inşaat~~ ^{kalkıncı} ~~kalkıncı~~ İsrail saldırganlarına Mısır ve diğer arap ülkelerinin

karşı koymalarını sağlıyan sovyet silahlarını yetersiz bulacaktı. Suriyede çıkan "As Saur" gazetesinin haklı olarak yazdığı gibi "Sadat, Sovyetler Birlięiyle dostluk anlaşmasını bozmakla Mısır halkının çıkarlarına, ~~xxxx~~ tüm Arap halklarının kurtuluş savaşına en büyük ihaneti" yaptı.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

— 1 —

"Yaşasın işçi-köylü birliği"

İşçi-köylü bağlaşıklığı oldukça çetin bir sorundur. Bu bağlaşıklığın sağlanması herşeyden önce işçi sınıfının ve onun öncü kolu olan TKP'nin partimizin savaşımına bağlıdır. Yoksul köylülerin örgütlenmesi ve geniş köy emekçileri yığınının somut eylem ve istemler çevresinde toplanması işçi-köylü bağlaşıklığını sağlayabilmenin en başta gelen koşullarıdır.

Geniş köylü kımıldanmaları, yoksul köylülerin toprak, ekmek istekleri ağanın ezgisinden ve karanlıklardan kurtulmak için savaşımaları gittikçe yoğunlaşıyor. Cerici, halk düşmanı hükümet bu gelişmeyi bastırmak için elindeki bütün olanakları kullanıyor, beylerin, ağaların topraklarını korumak ve bunların elinden toprakları çekip almak isteyen köylülerin girişimlerini kırmak için valilere, kaymakamlara geniş yetkiler verildi. Baskı, terör daha da sertleşiyor.

Bu durumda, TKP'ye olduğu kadar demokratik yığın örgütlerine de, köylü yığınlarını destekleme, onları örgütlü savaşa sürme görevi düşüyor. Demokratik örgütlerin çalışmaları işçi-köylü bağlaşıklığının sağlanmasında önemli bir yer tutar.

Gerçek anlamda, genel çizgileriyle partimizin programında çözümünü bulan bu sorunun yaşama geçirilebilmesi, her yığın direnişinden komünistlerin doğru sonuçlar çıkarmasına, bunları partimizin savaş yetkinliğini arttırmada kullanabilmesine bağlıdır. Bu açıdan Seydişehir olaylarına ve Türkiye-Irak Ham Petrol Boru Hattı işçilerinin direnişine baktığımızda işçi-köylü bağlaşıklığının önünde duran engelleri ve bu engelleri aşmanın yollarını görebiliriz.

Her ikisinde de işbirlikçi burjuvazinin, hükümetin, toprak ağalarının işçi sınıfının savaşına karşı yoksul, işsiz ve karanlıklarda belelenen köy emekçilerini kullanmaya çalıştığını görüyoruz. Özellikle Baysen-İş'in örgütlediği greve karşı Batı Alman, Amerikan, İtalyan, Fransız kumpanyaları ortaya çıktılar.

Seydişehir Alüminyum Üzini, toprak ağalarının zorbalığı altında, bozkırların ortasında çaresiz kalmış köylüler için bir ümit kaynağı ~~gk~~

olmuştur. Burada çalışan işçilerin büyük bir kısmı topraksız köylülerdir ve şimdi "birinci kuşak" işçi sayılırlar. Köyle bağları vardır. Bu bağın olumlu olabilmesi için, bu "birinci kuşak" işçileri örgütlemeye özel bir eğilim göstermek gereklidir. Bununla birlikte bu fabrikanın yöresini saran köylü yığınlarına aydınlatmak, onlara ortak düşmanı göstermek ve savaşa çağırmak gereklidir. Baysen-İş'li işçilerin köylü kardeşlerine çağrıları bunun güzel açık örneklerinden biridir. Grevci işçiler köylü kardeşlerine şöyle sesleniyorlar: "Köylü kardeşlerimiz, Sizleri bizim yerimize sigortasız ve düşük ücretle çalıştırarak direnişimizi kırmak istiyorlar. Bizim patronlardan, sizin toprak ağalarından kurtuluşunuz onlara karşı vereceğimiz ortak mücadeleimizle olacaktır. Yaşasın işçilerin ve köylülerin birliği."

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TKP 'nin SESİ

13.4.976.ÖM.

Tunc-Demirel elele

İşçi sınıfının bileklerindeki zincirlerden başka kaybedecek hiç
bir şeyi yoktur. Böyle olduğu içindir ki O, toplumun en ilerici, devrimci
ve yurtsever gücüdür. İşçi sınıfı, yapısı itibarıyla ayrıcalığa, milli-
yetçiliğe, sömürüye, teröre, pahalılığa karşıdır. Hangi işçi, toprakları-
nın emperyalistlere kiralanmasına göz yumabilir ? Hangi işçi emperya-
list boyunduruğuna, NATO kölelik zincirine karşı çıkmaz ? Hangi işçi
memleketin doğal zenginliklerinin emperyalist tekellere peşkeş çekil-
mesine göz yumabilir ? Hangi işçi devlet bütçesinin aslan payının
silahlanmaya, NATO harcamalarına, soğuk harp kışkırtmalarına ayrılmasına
göz yumabilir ? Hangi işçi Koçların, czacıbaşlıların kasırga vurgunla-
rına göz yumar ? Hangi işçi faşist komandoların kanlı terörüne

biçiminde önerilerde bulundu. Memlekette uyguladıkları kanlı terörü, yığinsal kırım ve kıyımları, soygunları, rüşvet olaylarını, topraklarımızı Amerikan emperyalistlerine sattıkları gerçeklerini gizlemek için ~~"hür sendikacılık", "demokratik rejim", "sınıf savaşı gereksizdir"~~ gibi sözçükleri/geveledi durdu. Demirelin ~~"demokratik"~~ dediği Türkiye de ise kan gövdeyi götürüyor. Anayasa ayaklar altına alınmış, devlet mekanizması faşistlerle doldurulmuş, Meclis, Sayıştay, Danıştay, Anayasa mahkemesi, yargıtay gibi yürütme ve yasama organları çalışamaz hale getirilmiş, işçi sınıfının, emekçilerin en doğal demokratik hakları, temel özgürlükleri zincire vurulmuştur. Hükümet, bütün ülke çapında yığinsal sinsice ^{sert} bir sıkıyönetim uygulamaktadır. Polisin baskınları, tutuklamalar, işkenceler memleketin yeni bir 12 Mart dönemine ^{doğru gittiğini} sürüklediğini doğruluyor. Bu sorunların hiç biri Türk-iş kongresinde ele alınmadı. Tuncun okuduğu raporda, bugünkü eli kanlı gerici-faşist karması hükü-

göğüs germez ? işçilerin, hangi sendika ve politik görüşe bağlı olurlarsa olsunlar amaçları ortaktır. Emperyalist köleliğinden, terörden, sömürüden kurtulmak, demokratik ve sosyal adalete dayalı ilerici halktan yana bir düzen kurmak bu ortak amaçların başında gelir. Burjuvazi işçi sınıfının bu niteliklerini iyi bildiği için onun sendikal ve politik birliğine karşı çıkmış, işçi sınıfını bölmek, parçalamak, onu sınıf savaşından koparmak, şu veya bu burjuva partisinin kuyruğuna takmak yolunu izlemiştir. İşçi hareketini yozlaştırmak, sınıf savaşını körletmek amacını güden burjuvazi, küçük burjuva ideolojisini işçi hareketine yayılması taktiklerini uygulamış ve sıra-sıra kurulan sözde sosyalist partilerin varlığına göz yummuştur. Burjuvazinin, işçi hareketini parçalamak, onu zayıf düşürmek ve sınıf savaşından koparmak için başvurduğu taktiklerden bir diğeri de sarı sendikacılıktır. Türk-işin, Ankarada, çalışmalarını sürdüren 108cu kongresinde

met "demokrasinin savunucusu" gibi gösterilmek isteniyor. Bu da, sarı sendika ağalarının / halk düşmanı güçlerin cephesinde ilerici, yurtsever güçlere, işçi sınıfına karşı yer aldıklarının en açık ispatıdır.

Yönetim kurulunu AP gibi gerici, işbirlikçi, MHP gibi faşist parti üyelerinin oluşturduğu ve başını CIA ajanı Tuncun çektiği sarı sendika kliğinden başka da beklenemez. Bunun için onuncu kongreye katılan delegelerin başta gelen görevlerinden biri, bu sarı sendika ağalarını Türk-işin başından atmak için oy kullanmaktır. Delegeler ancak böylesi bir tutumla tabanın kendilerine verdiği görevi yerine getirebilirler. Aksi yönde sarı sendikacılığın batağına saplanır, işçi hareketine hiyanet çizgisine düşerler. Böylesi bir tutumu da işçi hareketi hiç biz zaman affetmez.

~~Lenin~~ Lenin'in sendikalar için "sosyalizm okuludur" der. Sendikalar işçi sınıfının, emekçilerin sorunlarını en doğru bir biçimde ele alıp

Başarılı bir politik savaşın yolu güçlü ve örgütlü bir sendikal hareket⁶ dayanır.
hareket⁶ ~~yaftadan geçerek~~ işçi sınıfının öncü, savaşkan gücü Türkiye Komünist Partisi, işçi sınıfının sendikal ve politik birliğinde ~~bundan~~ ~~ötürü~~ büyük önem ver sağlama sorunlarına bundan ~~ötürü~~ büyük önem programında vermekte ve bu sorunları/ başa almaktadır. TKP'si/ bunu yaparken, işçi sınıfının güncel sorunlarına ~~g~~ daha yakından bağlanmayı, bilimsel sosyalizm ilkelerinin işçi hareketine yayılmasına özenle eğilmektedir.

~~ortaya dökülenler~~, sarı sendikacılığın işbirlikçi burjuvazinin elinde devrimci işçi hareketine karşı vurucu bir güç vazifesini gördüğünü ispatlayan en taze örnektir. Bu kongrede, Türk-işin diğer kongreleri gibi, işçi sorunlarını ele alan, tartışan, bu sorunlara çözüm arayan bir işçi forumu olmaktan çok, AP, CGP gibi gerici, işbirlikçi partilerin gövde gösterilerine sahne oldu. Demireller, Feyzioğulları Türk-iş kongresini adeta bir antikomünizm kürsüsü haline getirdiler.

Bu kongrede, tabandan kopuk Türk-iş kliğinin, Tunç-Şide grubunun en gerici, faşist güçlerle işbirliği yaptıkları, Tunçla-Demirelin kuçaklaşması, ağız birliği yapıp sınıf savaşına karşı ateş püskürmeleriyile bir kez daha doğrulandı. ^{ny23} emirel de Tunç gibi Türk-işin "partilerüstü" politika aldatmacası ~~xxx~~ çizgisine ^{sindirmesini} devam etmesini istedi. Tunç kliğini bugüne kadar işçi hareketine yaptığı ihanetlerden dolayı övdü. Siyasetle uğraşmayın, işçi hareketini AP'nin kuyruğuna bağlayın

TKP'nin SESİ.

8.4.276.ÖM.

Türk-işin vakıf kongresi ve çözüm bekleyen sorunlar

Türkiye işçi hareketi ve özellikle Türk-iş yığının önemli bir olayın ^{ezgiğindedir.} arifesindedir. 12 Nisanda, Ankarada Türk-işin genel kurulu çalışmalarına başlayacak. Genel kurulun ^{önemi,} ~~örgütü~~ ^{Konfederasyonun} önümüzdeki dönemde izleyeceği genel çizgi ^{Yeni} ~~şeyi~~ seaptayacağına ve yeni seçimler yapılacağına göre, ~~önemi~~ bir kat daha artıyor. Türk-iş sarı sendika ağalarının, Tunç-Side kliğinin elinden kurtarmak, bu örgütü işçi sınıfı davasına hizmet eden bir kuruluş haline getirmek, yönetimi / işçi haklarını güçlü bir biçimde savunan gerçek sendikacıların eline vermek sorunları genel ^{Kongresinin} ~~kurulun~~ önünde duran ve çözüm bekleyen en önemli sorunlardır. Bu sorunların doğru bir şekilde ele alınıp çözüme bağlanması ^{halinde} ~~veya~~ sarı sendikacılık büyük bir yenilgiye uğratılacak, işçi hareketinin, başta sendikal birliği olmak üzere, her türlü savaş birliğinin sağlanması

yolunda önemli bir engel ^{azalmış} atlatılmış olacaktır. Bu sorunların çözümü ^{katılan} genel kurula ~~seçilen~~ delegelerin izliyecekleri kesin ve kararlı ^{ma} tutumlarına çok bağlıdır. Türk-iş ^{yağınları, tabanı,} ~~yağınları~~ başındaki satılmışların, Tunç-Şide kliğinin sözümona partler üstü politikasına artık sırt çevirmiştir, bu ihanet politikasına karşı kesin bir mücadele açmıştır. Genel kurula seçilen delegeler, Türk-iş ~~yağınlarını~~ temsil edeceklerine göre, tabanın bu alandaki istem ve isteklerini yansıtmak zorundadırlar.

Sarı sendika patronları Tunçlar işçi sınıfına karşı izleyegeldikleri ihanet politikasına devam etmeyi tasarlıyorlar. Bu tutum, Türk-iş yönetiminin ^{sayfaları} ~~700 küsur~~ hazırladığı 700 küsur ~~sayfalar~~ çalışma raporunda kesinlik kazanıyor. Raporunda, partiler üstü aldatmaca politikasına devam edileceği, sarı sendikacıların sınıf savaşına karşı tutumunun gelecek dönemde de ağırlık noktası olacağı belirtiliyor, "sosyal ha-

Tunç-Şide takımı 2 partiler üstü", "tarafsız" sendikacılık diyor, en gerici, halk düşmanı partilere daha sıkı bağlanıyor. Bugün Türk-İş yönetim kurulunu oluşturan sarı sendikacıların çoğu ^{özellikle} AP gibi gerici, işbirlikçi, ^{ve bazıları ~~ve bazıları~~} ~~partilere~~, MHP gibi faşist partilere üyedir. Tunçlar faşist Türkesçilerle elele veriyor, işbirlikçi burjuvazinin, yerli ve yabancı sermaye çevrelerinin, CIA'nin silahlandığı komandoları, sendika özgürlüğü ^{ve} ilkesini savunan, ^{her} işçi ve ^{tüm} emekçilerin demokratik hakları ve temel özgürlükleri için mücadele yürüten devrimci sendikalara karşı sürüyorlar. ^{integini} Referandumu ^{ve} yozlaştırmak, işçi hareketini işbirlikçi bur-

juvazinin kuyruğuna takmak yolundan yürüyorlar. Sendikaların siyasal tarafsızlığı" gibi laflarla proletaryayı bölmek, sınıf savaşından koparmak, "sosyal barış" sözçükleriyle işçi ve sendikaları eylemsizliğe sürüklemek, işçi sınıfının elinde güçlü bir silah olan grev savaşından vazgeçirmeye yelteniyorlar.

Bugün Türk-İş yığınının Tunç-Side kliğine karşı açtığı mücadele yöntemlerini iki açıdan ele almak mümkündür. Birincisi, Sarı sendikaların işçi sınıfına sınıf savaşına düşman tutumunu benimsemeyen sendikaların Türk-İşten ayrılıp DİSK çatısı altında örgütlenmeleridir. Geçen dönemde Türk-İşten kopmaların, çözülmelerin yoğunlaşması DİSK'in güçlenmesi dönemi olarak niteleyebiliriz. İkincisi de, sarı sendika ağalarına karşı açılan direnişi Türk-İşin içinde yürütmek, örgütün gerçek sendikacıların yönetimüne geçmesini sağlamaktır. Bu iki savaş yöntemi de bugünkü aşamada doğrudur. Fakat, Türk-İşten ayrılan bazı sendikalarda

tarafsız kalma, yahutta üçüncü bir konfederasyon kurma eğilimi/göze
 çarpıyor. Bir defa şunu iyice belirtmek gerek ki, üçüncü bir Konfe-
 derasyonun kurulması işçi hareketinin ^{tekrar} bir daha parçalanması, bölün-
 mesi demektir. Bu da işbirlikçi burjuvazinin, patronların, sarı sendika
 cıların ekmeğine yağ sürmek demektir. Orta yerde kalmak sorununa ge-
 lince: dünya çapında faşizme karşı savaş bayrağını yükseklerde dal-
 galandıran ^{miş olan} ~~ölmüş~~ Dimitroff ^{yalnız} bu konuda şöyle diyor: "ya emekle
 beraber sermayeye karşı, ya da sermaye ile beraber emeğe karşı olur-
 sun. Üçüncü bir yol yoktur! Bu devrimci ilke, bugün Türkiyede işçi
 hareketinde en geçerli ilkedir. Sarı sendika ağalarının Türk-işin
 bağından atılması, devrimci sendikaların güçlendirilmesi günümüzün
 savaş parolasıdır.